Hukuk Bölümü 2012/518 E. , 2013/97 K.

- **2247 SAYILI YASA'NIN 14. MADDESINDE ÖNGÖRÜLEN KOŞULLARI TAŞIMAYAN BAŞVURUNUN, AYNI YASANIN 27. MADDESI UYARINCA REDDİ GEREKTIĞI**
  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 27

"İçtihat Metni"

Davacı : D.B.

Vekili : Av. M.E.

Davalı : Kahramanmaraş Valiliği İl Özel İdaresi

O L A Y : Kahramanmaraş İl Encümeni'nin 27.10.2005 tarih ve 539 sayılı kararı ile Geylani Kum İşletmecisi olan davacı D.B.'ye, ruhsatsız kum-çakıl ocağı işlettiğinden bahisle, 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 12. maddesinin beşinci fıkrası ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu'nun 26 (e) madde ve fıkrası uyarınca 368.745,00 YTL para cezası verilmiş, Kahramanmaraş İl Özel İdaresinin 23.6.2006 gün ve B.05.4.ÖİM.4.46.01.10.1846 sayılı, kum-çakıl cezası konulu yazısı ile verilen para cezası davacıya bildirilmiştir.

Davacı vekili, Kahramanmaraş İl Encümeninin 27.10.2005 tarih ve 539 sayılı kararı ile verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

AFŞİN SULH CEZA MAHKEMESİ: 19.1.2007 gün ve E:2006/100 D. İş, K:2006/100 D. İş sayı ile, Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde yapılan değişiklik nedeniyle, 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu'nun 59. maddesinde idare mahkemesine başvurulacağı belirtildiğinden itirazın çözümünün idari yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, Afşin Asliye Ceza Mahkemesince yapılan itiraz reddedilerek karar kesinleşmiştir.

Ayrıca, davacıya, Kahramanmaraş İl Özel İdaresinin 16.7.2007 tarih ve B.04.4.İÖİ.4.46.01.15(416)3367 sayılı, "kum-çakıl cezası" konulu yazısı ile, Afşin İlçesi Kabaağaç Köyü sınırları dahilinde yapılan denetimlerde ruhsatsız sahadan1267,70 m3tüvenan malzeme aldığının tespit edildiği, bu nedenle kendisine İl Encümeninin 4.7.2007 tarih ve 169 sayılı kararı ile 19.015,50 YTL idari para cezası verildiği bildirilmiştir.

Davacı vekili, bu kez 16.7.2007 tarihli, kum-çakıl cezası konulu 19.015,50 YTL tutarındaki idari para cezasının kaldırılması istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

GAZİA.EP 1. İDARE MAHKEMESİ; 5.2.2008 gün ve E:2007/862, K:2008/136 sayı ile, 3213 sayılı Kanun'da idari para cezalarına karşı kanun yolu düzenlenmediğinden, Kabahatler Kanunu'na göre davanın çözümünün adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, kararın temyiz edilmesi üzerine, Danıştay 8. Dairesi'nce, karar onanarak kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Mustafa AYSAL, Eyüp Sabri BAYDAR, Nurdane TOPUZ, Ertuğrul ARSLANOĞLU, Sedat ÇELENLİOĞLU ve Ayhan AKARSU'nun katılımlarıyla yapılan 14.01.2013 günlü toplantısında: Raportör-Hakim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Tuncay DÜNDAR'ın başvurunun reddi gerektiğine ilişkin sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum gözetildiğinde, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 14. maddesine göre; olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte; bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, hukuk uyuşmazlıklarında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir. Aynı Yasanın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmektedir.

Dosyanın incelenmesinden, dosya içersinde mevcut bilgi ve belgelerden, davacının, Kahramanmaraş İl Encümeninin 27.10.2005 tarih ve 539 sayılı kararı ile verilen 368.745,00 YTL tutarındaki idari para cezasının kaldırılması istemiyle adli yargı yerine itirazda bulunduğu ve Mahkemece görevsizlik kararı verildiği, bu işlem ile ilgili olarak idari yargı yerine dava açılıp açılmadığı konusunda bir bilgi olmadığı gibi, idari yargı yerince verilmiş bir görevsizlik kararı da olmadığı, davacının, Kahramanmaraş İl Encümeninin 4.7.2007 tarih ve 169 sayılı kararı ile verilen 19.015,50 YTL tutarındaki idari para cezasının kaldırılması istemiyle de idari yargı yerinde dava açtığı, Mahkemece görevsizlik kararı verildiği, bu işlem ile ilgili olarak adli yargı yerine dava açılıp açılmadığı konusunda bir bilgi olmadığı gibi, adli yargı yerince verilmiş bir görevsizlik kararı da olmadığı, ancak davacının sözü edilen bu iki görevsizlik kararı arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğunu ileri sürerek, uyuşmazlığın giderilmesi istemiyle Mahkememize başvurduğu anlaşılmıştır.

Bu durumda, adli ve idari yargı yerlerince konusu ve sebebi aynı olan dava sebebiyle verilmiş iki ayrı görevsizlik kararı bulunmadığından, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde belirtilen koşulların oluşmaması nedeniyle, başvurunun aynı Kanun'un 27. maddesi uyarınca reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİNE, 14.01.2013 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.